

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 grudnia 1957 r.

Nr 62*)

TRESC:

Poz.:

U S T A W Y:

- 336 — z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym 661
337 — z dnia 13 grudnia 1957 r. o realizacji zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych 663

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 338 — z dnia 17 grudnia 1957 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 1 grudnia 1953 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez spółdzielnie produkcyjne i ich członków oraz przez gospodarstwa rolne, należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych i nie włączone do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych 664
339 — z dnia 17 grudnia 1957 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie norm obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych w roku 1957 664
340 — z dnia 17 grudnia 1957 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 1 grudnia 1953 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez indywidualne gospodarstwa rolne 664

ROZPORZĄDZENIA:

- 341 — Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1957 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie przymusowego ściągania niektórych należności państwowych 665
342 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 grudnia 1957 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w przemyśle papierniczym 665

336

U S T A W A

z dnia 13 grudnia 1957 r.

o podatku wyrównawczym.

Art. 1. Osoby fizyczne osiągające:

- 1) dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym,
- 2) przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń,
- 3) dochody i przychody, o których mowa w pkt 1 i 2, podlegają podatkowi wyrównawczemu na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 2. 1. Osoby, o których mowa w art. 1 pkt 1, podlegają podatkowi wyrównawczemu, jeżeli suma dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym, po potrąceniu należnego podatku dochodowego, przekroczyła w roku podatkowym kwotę 96.000 zł.

2. Przy ustalaniu obowiązku podatkowego w podatku wyrównawczym i przy opodatkowaniu tym podatkiem osób, o których mowa w art. 1 pkt 1, dochody małżonków i członków rodziny łączy się na zasadach określonych przepisami o podatku dochodowym. Wymiaru podatku dokonuje się na imię małżonków. Za zobowiązania z tytułu podatku wyrównawczego małżonkowie odpowiadają solidarnie.

Art. 3. 1. Osoby, o których mowa w art. 1 pkt 2, podlegają podatkowi wyrównawczemu, jeżeli suma przychodów stanowiących podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń, po dokonaniu doliczeń i odliczeń wymienionych w ust. 2, przekroczyła w roku podatkowym kwotę 96.000 zł. Przy ustalaniu obowiązku podatkowego i przy opodatkowaniu tych osób przychodów małżonków nie łączy się

2. Przy ustalaniu obowiązku podatkowego w podatku wyrównawczym i przy opodatkowaniu tym podatkiem osób, o których mowa w art. 1 pkt 2:

- 1) do sumy przychodów stanowiących podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń dolicza się wolne od podatku od wynagrodzeń dodatki uzasadnione specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby, a u osób, które od wynagrodzeń z tytułu stosunku służbowego na podstawie przepisów szczególnych w ogóle nie opłacają podatku — sumę tych wynagrodzeń;
- 2) od sumy przychodów stanowiących podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń, po dokonaniu doliczeń wymienionych w pkt 1, odlicza się:
 - a) podatek od wynagrodzeń, należny od sumy wynagrodzeń podlegających opodatkowaniu w roku podatkowym,
 - b) kwoty wydatkowane w roku podatkowym na nabycie lokalu mieszkalnego od spółdzielni mieszkaniowej bądź od Państwa — w wysokości 100% kwot wydatkowanych na ten cel; kwoty wydatkowane na nabycie lokalu mieszkalnego od członka spółdzielni nie podlegają odliczeniu,
 - c) kwoty wydatkowane w roku podatkowym na nabycie domu jednorodzinnego od Państwa lub na budowę domu jednorodzinnego — w wysokości 75% kwot wydatkowanych na ten cel;
- 3) ponadto u osób osiągających przychody określone w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń

*) Ostatni numer w 1957 r.

grodzień (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41 i z 1956 r. Nr 44, poz. 201) w przypadku gromadzenia tych przychodów na koncie bankowym:

- a) dolicza się różnicę pomiędzy sumą początkową a sumą końcową wkładów, jeżeli stan wkładów na koniec roku podatkowego jest niższy od stanu na początek roku,
- b) odlicza się różnicę pomiędzy sumą końcową a sumą początkową wkładów, jeżeli stan wkładów na koniec roku podatkowego jest wyższy od stanu na początek roku.

3. Na podstawie niniejszej ustawy prawo dokonywania odliczeń określonych w ust. 2 pkt 2 lit. b) i c) przysługuje podatnikowi tylko z tytułu nabycia jednego lokalu mieszkalnego bądź nabycia lub budowy jednego domu jednorodzinnego. W przypadkach gdy podatnik otrzymał kredyt bankowy na jakikolwiek cel, kwoty wydatkowane na nabycie lokalu mieszkalnego lub nabycie albo budowę domu jednorodzinnego zmniejsza się o sumę kredytu bankowego, a spłatę tego kredytu w poszczególnych latach podatkowych uważa się za kwoty wydatkowane w rozumieniu ust. 2 pkt 2 lit. b) i c).

4. Minister Finansów określi zasady i tryb przekazywania przychodów na konta bankowe w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 3.

Art. 4. 1. Osoby, o których mowa w art. 1 pkt 3, w przypadkach, gdy ich dochody podlegające podatkowi dochodowemu nie przekraczają w roku podatkowym 24.000 zł, podlegają podatkowi wyrównawczemu na zasadach przewidzianych dla osób osiągających wyłącznie przychody podlegające podatkowi od wynagrodzeń i opłacają podatek wyrównawczy, jeżeli suma dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz przychodów stanowiących podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń, po potrąceniu należnego podatku dochodowego i po uwzględnieniu doliczeń i odliczeń wymienionych w art. 3 ust. 2, przekroczyła w roku podatkowym kwotę 96.000 zł.

2. W pozostałych przypadkach nie objętych ust. 1 osoby, o których mowa w art. 1 pkt 3, podlegają podatkowi wyrównawczemu, jeżeli suma dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz przychodów stanowiących podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń, po uwzględnieniu doliczeń z art. 3 ust. 2 pkt 1 i po potrąceniu należnego podatku dochodowego oraz należnego podatku od wynagrodzeń, przekroczyła w roku podatkowym 96.000 zł. W tych przypadkach mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 2, przy czym przychody małżonków łączy się.

Art. 5. Rada Ministrów może w trybie rozporządzenia rozciągnąć przepisy, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3, na inne kategorie osób, jeżeli przemawiają za tym ważne względy gospodarcze i społeczne.

Art. 6. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia przypadki, w których będą zwolnione od opodatkowania podatkiem wyrównawczym:

- 1) dochody zużyte na określone cele gospodarcze o charakterze inwestycyjnym,
- 2) przychody zużyte na określone cele gospodarcze o charakterze inwestycyjnym inne aniżeli wymienione w art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c).

Art. 7. Podstawę obliczenia podatku wyrównawczego stanowi nadwyżka dochodów (przychodów) ustalonych w sposób określony w art. 2, w art. 3 albo w art. 4 ponad kwotę 96.000 zł.

Art. 8. Podatek wyrównawczy wynosi od nadwyżki określonej w art. 7:

1) jeżeli podatnik osiągnął tylko przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń bądź osiągnął także dochody nie przekraczające 24.000 zł (art. 3 i art. 4 ust. 1):

10% — od pierwszych	12.000 zł
20% — od następnych	12.000 zł
40% — od pozostałej nadwyżki,	

2) jeżeli podatnik osiągnął dochody podlegające podatkowi dochodowemu bądź przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń oraz dochody przekraczające 24.000 zł (art. 2 i art. 4 ust. 2):

10% — od pierwszych	12.000 zł
30% — od następnych	12.000 zł
60% — od pozostałej nadwyżki.	

Art. 9. 1. Płatnicy podatku od wynagrodzeń obowiązani są w terminie do dnia 15 stycznia roku następnego po roku podatkowym przesłać organom finansowym właściwym według miejsca zamieszkania podatników wykazy podatników:

- 1) którym wypłacili wynagrodzenie w wysokości przekraczającej w roku podatkowym 96.000 zł jako pierwsi płatnicy,
- 2) którym wypłacili wynagrodzenie jako drudzy lub dalsi płatnicy w wysokości przekraczającej 60.000 zł w roku podatkowym lub 5.000 zł jednorazowo.

2. W wykazach określonych w ust. 1 należy podać również podstawę obliczenia i kwotę potrąconego podatku.

3. Przepisy ust. 1 nie stosują się do osób, które w roku podatkowym nie pozostawały nigdzie w stosunku pracy.

Art. 10. Podatnicy podlegający obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku wyrównawczego, z wyjątkiem podatników, o których mowa w art. 11, obowiązani są złożyć organowi finansowemu właściwemu według miejsca zamieszkania zeznanie o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu i wpłacić podatek w wysokości wynikającej z zeznania w następujących terminach:

- 1) podatnicy, którzy osiągają przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń oraz dochody podlegające podatkowi dochodowemu bądź tylko takie dochody — w terminach przewidzianych dla zeznań o dochodzie dla celów podatku dochodowego,
- 2) podatnicy, którzy osiągają tylko przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń — do dnia 31 stycznia roku następującego po roku podatkowym.

Art. 11. Tryb postępowania przy opodatkowaniu osób osiągających wyłącznie przychody określone w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń określi w drodze rozporządzenia Minister Finansów po wysłuchaniu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych i zarządów związków twórców.

Art. 12. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia zmniejszać obciążenia podatkowe przewidziane w niniejszej ustawie w miarę ustawiania potrzeb w zakresie ograniczania nadmiernej konsumpcji poszczególnych grup podatników, a w szczególności:

- 1) podwyższać kwoty określone w art. 2, w art. 3, w art. 4 i w art. 7, od których zależy powstanie obowiązku podatkowego i jego rozmiar,
- 2) obniżać stawki podatkowe określone w art. 8,
- 3) wprowadzać wyjątki od określonej w art. 2 i w art. 4 ust. 2 zasady łączenia dochodów i przychodów małżonków.

Art. 13. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie:

- 1) jeśli chodzi o podatników osiągających wyłącznie przychody podlegające podatkowi od wynagrodzeń — do przychodów osiągniętych w okresie od dnia 1 września 1957 r., z tym że podatnicy ci podlegają podatkowi wyrównawczemu za 1957 r., jeżeli suma przychodów stanowiących podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń po dokonaniu doliczeń i odliczeń wymienionych w art. 3 ust. 2 z uwzględnieniem przepisu ust. 2 niniejszego artykułu przekroczyła w okresie od dnia 1 września 1957 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. 32.000 zł, a za cały rok 1957—96.000 zł; podatek wyrównawczy za 1957 r. oblicza się i pobiera od nadwyżki ponad kwotę 32.000 zł, nie więcej jednak niż w wysokości 1/3 podatku, jaki przypadałby

od nadwyżki ponad kwotę 96.000 zł osiągniętej w ciągu całego roku 1957;

- 2) jeśli chodzi o pozostałych podatników — do dochodów i przychodów osiągniętych w okresie od dnia 1 stycznia 1957 r., z tym że podatek za 1957 r. wymierza się w wysokości 1/3 podatku przypadającego za cały rok podatkowy.

2. Przy opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym za 1957 r. osób, do których mają zastosowanie przepisy art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c), odlicza się kwoty wydatkowane w okresie od dnia 1 września 1957 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. na cele w tych przepisach określone.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

337

U S T A W A

z dnia 13 grudnia 1957 r.

o realizacji zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych.

Art. 1. 1. Gospodarstwa rolne, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie wykonają zaległych obowiązkowych dostaw zbóż i ziemniaków z roku gospodarczego 1956/57 i lat ubiegłych lub zaległych obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych z roku 1956 i lat ubiegłych oraz pierwszego półrocza 1957 r., zobowiązane są do uiszczenia w zamian tych zaległości równoważnika pieniężnego.

2. Rada Ministrów może rozciągnąć zobowiązanie do uiszczenia równoważnika pieniężnego w zamian zaległości, które powstaną w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych po dniu 1 lipca 1957 r.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy państwowych gospodarstw rolnych podległych Generalnej Dyrekcji Państwowych Gospodarstw Rolnych, innych państwowych gospodarstw rolnych działających na zasadach rozrachunku gospodarczego oraz gospodarstw rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Art. 2. 1. Wysokość równoważnika pieniężnego (art. 1 ust. 1 i 2) stanowi:

- 1) dla zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż — różnica między ceną żyta podstawowej jakości w rynkowym skupie zbóż ze zbiorów 1957 r. a ceną tego żyta w dostawach obowiązkowych z roku gospodarczego 1956/57, powiększona o 20% tej różnicy;
- 2) dla zaległości w obowiązkowych dostawach ziemniaków — różnica między ceną ziemniaków jadalnych późnych w skupie rynkowym jesienią 1957 r. a ceną ziemniaków jadalnych w dostawach obowiązkowych w roku gospodarczym 1956/57, powiększona o 20% tej różnicy;
- 3) dla zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych — różnica między ceną kontraktowanej trzody chłwnej mięsno-stoninowej w roku 1957 a ceną tejże trzody w dostawach obowiązkowych, powiększona o 20% tej różnicy.

2. Szczegółowe przepisy o ustalaniu wysokości i pobieraniu równoważnika pieniężnego określa Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Minister Finansów w drodze rozporządzenia.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, określi warunki, na jakich gospodarstwa rolne po ustaleniu przypadającej od nich wysokości równoważnika pieniężnego będą mogły wykonać zaległości w obowiązkowych dostawach dostawą artykułów rolnych i hodowlanych.

Art. 3. 1. Przy pobieraniu równoważnika pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

2. Nie uiszczony w terminie równoważnik pieniężny podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 4. 1. Do gospodarstw rolnych, którym ustalono równoważnik pieniężny w zamian zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych (art. 1 ust. 1 i 2), nie stosuje się za niewykonanie obowiązkowych dostaw sankcji karnych przewidzianych w:

- 1) ustawie z dnia 10 lipca 1952 r. o obowiązkowych dostawach zbóż (Dz. U. z 1952 r. Nr 32, poz. 214, z 1953 r. Nr 33, poz. 133 i z 1957 r. Nr 38, poz. 161),
- 2) dekrete z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. z 1952 r. Nr 37, poz. 255, z 1953 r. Nr 33, poz. 134, z 1954 r. Nr 31, poz. 122 i z 1957 r. Nr 38, poz. 162),
- 3) dekrete z dnia 1 grudnia 1953 r. o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych (Dz. U. z 1953 r. Nr 50, poz. 244 i z 1957 r. Nr 38, poz. 163),
- 4) dekrete z dnia 4 marca 1953 r. o uzupełnieniu przepisów karnych w sprawach o niewykonanie dostaw obowiązkowych (Dz. U. z 1956 r. Nr 6, poz. 31).

2. W przypadkach określonych w ust. 1 wszczęte postępowanie umarza się, a orzeczone kary nie podlegają wykonaniu. Uiszczony kary grzywny nie podlegają zwrotowi.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*